

ת"ד 5607/12 - מדינת ישראל נגדishi (דוד) גרינברג

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 12-06-5607 מדינת ישראל נ' גרינברג
בפני כב' השופט דין סעדון

בעניין: מדינת ישראל - עו"ד ברاؤן
המאשימה
נגד
ishi (דוד) גרינברג - עו"ד ארץ רופא
הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של עקיפה על קו הפרדה רצוף (תק' 47 (ה)(5) לתק' 47 (ד) לתק"ת), ונוהגה בקלות ראש שגרמה לחבלות של ממש בגין סעיפים 62 (3) ו- 38 (3) לפקודת התעבורה.

2. למקרה כתוב האישום עולה כי ביום 22.5.11 נהג הנאשם באופנוו (להלן : **האופנוו**) ברחוב 2040 ת"א מצפון לדרום. בכיוון נסיעת הנאשם היה קו הפרדה רצוף שהפריד בין 2 נתיבי נסעה, נתיב אחד לכל כיוון נסעה. באותו עת רכב רמי מתחתו (להלן : **המעורב**) בקטנוו (להלן : **הקטנוו**) באותו רחוב מדרום לצפון, בנתיב הנגדי לנתייב נסיעת הנאשם. הנאשם סטה שמאליה מסלול נסיעתו תוך ח齊ית קו הפרדה רצוף והתנגש בקטנוו המערוב. כתוצאה נסיעת הנאשם נזקקו כלי הרכב ונחלבו קשות המעורבים. הנאשם פרק את כתף ימין. ישראל דיזוב שנסע עם הנאשם, מאחוריו, נחלב כך שנגרמו לו שברים, חבלה טholiot וכלייתית קשה בעקבותיהם עבר ניתוח לכריית טחול וכלייה שמלאית. המערוב סבל שברים רבים בכל חלקיו גוף ועל פי עדותם, התאונה נוגנת בו את אוטומטי הקשיים עד עצם היום הזה.

3. הנאשם כפר במיחס לו וטען כי הוא לא עקף על קו הפרדה רצוף וכי "האחריות לתאונה רובצת לטענת הנאשם על המערוב".

א. פרשת התביעה

עמוד 1

4. ע"ת 1, הבחן המשטרתי (להלן: **מומחה הتبיעה**) ציין כי הגיע לזרת התאונה בשעה 03.30. במקום נמצא סימן בלימה שלפי צורתו ושינוי הצבע בו קבע הבחן כי הוא נוצר על ידי האופנוו **"בצד שמالي של קו הפרדה"**. בסוף הסימן נמצאו "חריצים והتزת נזלים" המובילים לאופנוו שסומן בתרשים מומחה הتبיעה באות א' (אופנוו הנאשם). על פי כל אלה קבע מומחה הتبיעה כי האופנוו נסע נגד כיוון התנועה וגורם לתאונה. מומחה הتبיעה ציין כי השעה שצינה כשעת התאונה (02.45) היא שעה **מושוערת** (עמ' 4 ש' 21) וכי בעת הגעתו לזרת התאונה היה הכביש סגור. מומחה הتبיעה ציין בעדותו כי לא נמצא בשטח סימני חריצה סמוך לקטנוו. לשאלת כיצד הדבר יתכן העלה מומחה הتبיעה את האפשרות כי **"יתכן שהקטנוו - הקל יותר במשקלו מן האופנוו - הTEGRUL יותר באוויר מאשר היה על הקרקע"** (עמ. 6 ש' 5-6). עם זאת, מומחה הتبיעה לא היה יכול לשולח הסבר אחר שנייה בחקירה נגדית על ידי הסניגור ולפיו מען דהוא הרים את הקטנוו והניח אותו על המדרכה ומשום כך אין חריצים בקרקע השיכים לקטנוו (עמ. 7 ש' 14-18). מומחה הتبיעה שלל את האפשרות כי הקטנוו הוא שנכנס לנטייב נסיעתו של האופנוו וגורם לתאונה [עמ. 6 ש' 7-9 וכן 24-27]. מומחה הتبיעה ציין גם כי מדובר בתאונה חייתית וכי **"כ主题教育 מהפגיעה, האופנוו המערבי שהגיע מהכוון הנגדי עף למדרכה"** (עמ. 7 ש' 5-7). מומחה הتبיעה לא הסביר בחווות דעתו או בעדותו אילו ממצאים בזרת האירוע גרמו לו לקבוע כי כך - ולא אחרת - אירעה התאונה.

5. ע"ת 2, שמרית דהן ערכה דוח פעולה. היא קיבלה לטיפולה את האירוע בשעה 02.44 בעקבות הודעה של צוות בילוש משטרתי שנכח במקום. היא הגיעו לזרת התאונה בשעה 02.52 ודאגה לסגירת הכביש ודוחה בדוח הפעולה שערכה מה מצאה בזירה.

6. ע"ת 3, המערב, לא ذכר דבר מן המקרה. עם זאת, הוא שלל אפשרות כי נוג בעת האירוע כשהוא שיכור (עמ. 9 ש' 10-7)

ב. פרשת ההגנה

7. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם ומר דודוב שנסע עמו על האופנוו. כמו כן העיד מר ולマーク שערק חוות דעת מומחה בעניין התאונה (להלן: **מומחה ההגנה**). חוות דעתו של מומחה ההגנה קובעת כי תאונת דרכים אכן הייתה, אלא שהיא לא נגרמה כתוצאה מכך שהאופנוו והקטנוו התנגשו זה זהה כפי שקבע מומחה הتبיעה אלא שאין כלי הרכב הבנ"ל התנגשו, כל אחד לחוד, במכונית אלמנונית שעברה במקום (להלן: **"המכונית האלמנונית"**). האופנוו התנגש בחזיתה של המכונית אלמנונית ואילו המערב התנגש באחוריה של המכונית האלמנונית. מומחה ההגנה טוען כי זהה הדרך **יחידה** בה ניתן להסביר את הנזקים שאירעו לאופנוו וקטנוו לרבות מיקומו של הקטנוו כפי שנמצא בזרת התאונה. יזכיר כי מומחה ההגנה נשאל גם לגבי אפשרות אחרת למיקומו של הקטנוו במקום בו נמצא והוא - כפי

שצין מומחה הتبיעה - כי הקטנווע עף באוואר ולכך השיב מומחה ההגנה כי לא בחר את האפשרות וכי אין ראייה לכך שהוא היה באוואר [עמ. 27 ש' 22-23]. באותה נשימה כמעט כמעט הודה מומחה ההגנה בהגינותו כי גם למטה העובדתית שלו בדבר התנghostות הקטנווע והօפנווע במקונית אלמוני אין עיגון בריאות שנמצאו בזירה. מומחה ההגנה גם לא שלל או העלה טיעון נגד לקביעתו של עמייתו, מומחה הتبיעה, לפיה הנאשם הוא שטה עם רכבו מעבר לו להפרדה הרוצף.

8. הנאשם טען בעדותו כי נסע בנתיבו ולא סטה ממנו כאשר מלפניו ומאחריו הייתה מקונית. הנאשם טען כי הכביש היה חשור, ללא תאורה. ביחס לתאונת טען הנאשם כי לא התנגש בקטנווע המעורב אלא במקונית [ת. כן זה היה מקונית. האופנווע לא נכנס בו". ע' 19 ש' 5]. גרסה זו בדבר התנghostות האופנווע במקונית לא הצלינה בעקבות בלשון המעטה למשה, בנאשם ציין בעדותו כי אינו יודע עם איזה כלי רכב הייתה התאונת אלא הוא מניח כי מדובר במקונית ["לא יודע. סביר להניח שהו מקונית. קטנווע לא היה עושה לי נזק זהה", עמ. 19 ש' 9]. לאחר מכן, שוב שונתה הגרסה והנאשם ציין כי הוא זוכר - כענין שבעובדת - מקונית [...] אני זוכר מקונית מניעה ממול ופוגעת בו...] עמ. 20 ש' 4-2].

9. גם תשובה הנאשם ברגע למהירותו של הרכב שעמו התנגש האופנווע לא הצלינו בעקבות. בעדותו בבית המשפט נשאל באיזו מהירות נסע כל' הרכב עמו התנגש והשיב כי אינו יודע [עמ. 19 ש' 12-13]. לאחר ש俱מת בחקירה נגדית עם אמרתו לחוקר המשטרה כי הרכב המעורב נסע במהירות אמר הנאשם "הוא התנגש بي. כנראה במהירות. אני לא יודע" [עמ. 19 ש' 14-15]. לאחר מכן, לאותה שאלה, השיב הנאשם: "ש אתה זוכר שהוא נסע במהירות או שהוא לא נסע במהירות. ת. במהירות [עמ. 19 ש' 16-17].

הנאשם נשאל כיצד עלה בידו לבדוק באור חזק מן הנטייב הנגדי כאשר הוא, לשיטתו, נסע במרכז הנטיב שלו מאחוריו מקונית. תשובה הנאשם לשאלת זו הייתה סתומה. ["יכול להיות שהו היה בעיקול. לא זוכר. היה לי שדה ראייה לקדימה". מעט מאוחר יותר אישר הנאשם כי אין מקום עיקול (עמ. 20 ש' 10-11) "לגביו תמונה 1 מקום התאונת - יש עיקול? ת. אין עיקול"]

דין והכרעה

10. השאלה המרכזית הטעונה הכרעה בענייננו היא האם אכן הנאשם שטה מנתיבו ו עבר לנטייב הנגדי המועד לתנועה הבאה ממול, תוך חציית קו הפרדה לבן כפי שמייחס לו. תשובה חיובית לשאלת זו בנסיבות של נהיגה בחשיכה מוחלטת, ללא תאורת רחוב, כפי שטוען הנאשם ותוך שלפנוי הנאשם נסעת מקונית החוסמת את שדה ראייתו קדימה, כפי שהעיד הנאשם בבית המשפט ובהודעה במשטרת שairyut, תביא למסקנה כי הנאשם אכן עבר את העבירות

המייחסות לו בכתוב האישום. זאת, אציג, בין שההתאונת אירעה תוך סטיית האופנוו מנתיבו, מעבר לנטייב הנגדי והتنגשות באוטה **מכונית אלמנית** שצין מומחה ההגנה בחווות דעתו ובין שהדבר היה כתוצאה ממעבר לנטייב הנגדי והتنגשות **בקטנוו** כפי שצין מומחה התביעה. כך או כך, מדובר בתאונה שהתרחשה בעת שהנאשם סטה לנטייב הנגדי והתנגש ברכב רכב שהגיע מן הנטייב הנגדי. ומהותו של כלי רכב זה אין חשיבות עניינו לצורך קביעת אשמו או חפותו של הנאשם.

ניסון החיים מלמד כי אין טעם לסתות לנטייב הנגדי כאשר נטייב הנסיעה פתוח בפני הנאשם. הימצאותו של הנאשם בנטייב הנגדי כאשר לפניו נמצאת מכונית, יוצרת אם כן הנחה הניתנת לסתירה לפיה הנאשם ניסה לעקוף מכונית זו. הנחה זו מטילה על הנאשם את הנטל למסור הסבר סביר אחר להימצאותו במסלול הנגדי, היינו שלא לצורך עקיפה. במקורה שלפני, הנאשם טען כי הוא נותר בנטייב נסיעתו כל העת כך שהיה ויקבע כי הנאשם סטה לעבר הנטייב הנגדי תוך ח齊ית קו הפרדה לבן בנסיבות של רכב הנושא לפניו יהיה נכון לקבוע כי לא הובא מטעם ההגנה כל הסבר להסביר פשר סטייה זו כך שנគן לקבוע כי הנאשם עקרף את הרכב שנסע לפניו תוך סטייה מקו הפרדה הרצוף. ברור לכל בר דעת כי התנהלות כאמור בנסיבות המקרא כפי שפורטו מצבעה על רשלנות ברמה גבוהה של הנאשם המכינה את עניינו לקטgorיה של נהיגה "בקלות ראש". לעניין החבלות, אין הכרח לקבוע קיומו של קשר סיבתי בין חבלות המעורב לבין התאונת שכן אין חולק כי סטיית האופנוו הנאשם והتنגשותו ברכב הרכבת שהגיע מן הנטייב הנגדי - בין שמדובר באופנוו המעורב ובין שמדובר במכונית האלמנית - גרמה לנאי ולרדר דיזודב שרכבת אותו חבלות קשות כמפורט לעיל כך שמתקיים ללא ספק קשר סיבתי בין רשלנותו של הנאשם שהינה ברף הגבהה לבין החבלות שנחבלו הוא ומר דיזודב. בנסיבות אלה אין הכרח לנתקוט עמדה באשר לשאלת אם התאונת אירעה כפי שטען מומחה התביעה או מומחה ההגנה.

11. כאמור, השאלה המרכזית הטעונה הכרעה היא האם הנאשם סטה עם האופנוו מקו הפרדה הרצוף לעבר המסלול הנגדי. על יסוד חומר הראיות בתיק אני סבור כי נכון לקבוע כי התשובה לשאלת זו היא חיובית. אין חולק כי בכביש הנדון קו הפרדה רצוף. **מומחה התביעה** ניתח את הממצאים בזירה כמפורט לעיל ובהתבסס עליהם קבע באופן אחד ממשעי כי האופנוו נסע נגד כיוון התנועה וגרם לתאונת. **מומחה ההגנה** ציין בעדותו כי הוא **אינו חולק על ממצאי הבוחן** [עמ. 28 ש' 14-15]. מומחה ההגנה לא שאל את מסקנת הבוחן לפיה בשלב מסוים האופנוו או חלק ממנו נמצא בנטייב הנגדי [עמ. 23 ש' 23-24] אלא הסתפק בניסיון להסביר מדוע אירע הדבר. כך, טען מומחה ההגנה כי **"יכול להיות מצב שבשל תוווי הכביש והעיקול, שהאופנוו עבר לנטייב הנגדי בשל סנוור. חלקו של האופנוו של הנאשם היה בנטייב הנגדי"** [עמ. 28 ש' 28-27]. יצוין, כי משקלו של הסבר זה הוא אפסי בהיותו סותר את גרסת הנאשם עצמו בפני חוקר המשטרה ולפיה לא תנאי התאורה הם שגרמו לו לסתות מעבר לקו הפרדה הרצוף [ש. יכול להיות שבגלל תנאי התאורה סטיית עם האופנוו לנטייב השני. ת. לא] [ת/12 ש' 52-51]].

12. גרסת הנאשם בוגר למספר נתיב הנגדי מעוררת תמיות ותהיות לרוב באופן המביא לכל מסקנה כי אין לתת בה אימון. הנאשם ציין בעדותו כי נסע במרכז הנתיב הימי [עמ. 16 ש' 13-12]. בשלב מסוים נשאל הנאשם אם היו מכוונות לפניו ועל כך השיב: כן, גם מאחריו. לא ראיתי את הנתיב הנגדי, מה מגיע מול בנתיב הנגדי" [עמ. 14 ש' 22-23]. והנה, ולמרות שמכוונות או מכוונות שנסעו לפני הנאשם חסמו את שדה ראייתו לנתיב הנגדי, שכן הנאשם נסע לשיטתו במרכז הנתיב הימי, עליה בידי הנאשם להבחן **באורת פלא** באורות הבאים מכל רכב בנתיב הנגדי. ההסבר שניתן הנאשם לכך היה "זה יכול להיות שזה היה בעיקול. לא זוכר. היה לי שדה ראייה לקידמה". לאחר מכן אישר הנאשם כי במקום התאונה אין עיקול. בŃפול ההסבר לקיומו של עיקול בדרך שפתוח לפני הנאשם את שדה הראייה קידמה ובהינתן שמכוונות הייתה לפני הנאשם שנסע במרכז הנתיב הימי ולא ראה דבר ממה שתרחש בנתיב הנגדי הרי שההmpeg לא מסר כל הסבר לשאלת כיצד עלה בידו להבחן באורות המגיעים מן הנתיב הנגדי. תהיה זו, שלא ניתן לה כל הסבר על ידי הנאשם, מחזקת את סברתו של מומחה הتبיעה בדבר חציית קו הפרדה הלבן; סבירה שאכמוך גם מומחה ההגנה אינם חולק עליה. **לאור כל זאת, אני קובלע כי הנאשם אכן סטה עם רכבו לנתיב הנגדי תוך חציית קו הפרדה הלבן והתנגש ברכב שהגיע מן הנתיב הנגדי תוך גרימת חבלות של ממש בין היתר לנפטר ולמר דיזוב שרכבumo כפי שתואר לעיל.** כפי שתואר לעיל בסעיף 10 להכרעת הדין, סטייה בנסיבות בהן רכב נסע לפני אופנוווע הנאשם יוצרת הנחה כי הסטייה הייתה לצורך עקיפת רכב זה. הנחה זו מחייבת את הנאשם לספק הסבר סביר אחר להימצאותו בנתיב הנגדי למטרה אחרת זולת עקיפה. ההגנה, כאמור, לא הביאה כל הסבר כזה ובנסיבות אלה אין מנוס מלקבוע כי סטיית הנאשם בנתיב הנגדי הייתה לצורך עקיפת המכוניות שנסעה לפני אופנוווע הנאשם. כפי שצווין, מעבר על פני קו הפרדה רצוף לצורך עקיפה בחשיכה מהוועה ללא ספק נהיגה ברף רשלנות גבוהה המאפשר לסוגה נהיגה בקלות ראש וזה גרמה כאמור לחבלות של ממש לנפטר ולמר דיזוב גם אם נניח, מבלי לפסק, כי אין קשר סיבתי בין החבלות שנגרמו למעורב לבין התאונה בין אופנוווע הנאשם למכוונית האלמונייה.

13. אין בידי לקבל את גרסאות הנאשם בדבר סטיית כל' הרכבת לנתיב נסיעתו ובדבר היהות כל' רכב זה מכוניות. בהודעה במשטרת ציין הנאשם כי הרכבת מן הנתיב הנגדי הגיח "**מולוי עם גובה מהירות**. לא הספיקתי להניב מהמהירות ונפגעתי בחזית האופנוווע ומאז אני לא זוכר כלום" [ת/12 ש' 38-36]. הנאשם לא ציין בהודעה במשטרת דבר וחצי דבר על **סטיית כל' הרכבת** שהגיע מן הנתיב הנגדי אל נתיב נסיעתו. מדובר בגרסת כבושא ובהינתן שההmpeg ציין בעדותו בבית המשפט כי זכרונו במועד גביה ההודעה בפני החוקר היה טוב ממה שהינו במועד מסירת העדות הרי שאין כל קושי לקבוע כי הנאשם לא מסר כל הסבר סביר לכבישת גרסה זו ומשכך יש לקבוע כי משקלה אפסי. הוא הדיון ביחס לגורסת הנאשם לפיה הוא התנגש עם אופנוווע McMoneity. הנאשם ציין בהודעה בפני חוקר המשטרת כי הגיח "**מולוי כל' רכב עם גובה מהירות**". ודוק: הנאשם ציין "כל' רכב" ולא אמר מהו סוג כל' הרכבת. רק בעדותו בבית המשפט - ולאחר שהתברר כי זכרונו במועד מסירת ההודעה במשטרת לגבי האירוע היה טוב יותר מזה

שבמועד מסירת העדות בבית המשפט - "נזכר" הנאשם באורח פלא כי במכונית - ולא בסתם "כל רכב" - עסקין. גם בעניין זה, מדובר בגרסה כבושא שمشקלת אפסי. אם לא די בכך הרי שעיל פי תשוביתו של הנאשם לשאלות בחקירה נגדית עולה כי גרסת הנאשם בעניין זה לא הצעינה בעקבות, אם לנקט לשון המעטה. הנאשם "זזג" בגרסתו בין טענה כי מדובר במכונית שהגיעה לעברו [...] **...אני זכר מכונית מגיעה ממול ופוגעת بي.**] בין טענה כי אינו יודע עניין שבעובדה כי מדובר במכונית [**לא יודע. סביר להניח שהוא מכונית.** ...], עמ. 19 ש' 9 ; **"מה שנכנס בי סביר להניח שהוא מכונית"** עמ. 20 ש' 4-2]. לא ניתן לקבל גרסה שלא רק שאינה עקבית אלא בחלוקת אף אינה גרסה עובדתית אלא הנחה שמניח הנאשם.

14. לאור כל האמור ניתן לקבוע כי הנאשם סטה עם אופנו לנתיב הנסעה הנגדי וזאת בשעת חשיכה, לגרסת הנאשם, כאשר לפניו מכונית וכאשר לטעنته הוא אינו רואה מה מתרחש בנתיב הנגדי ולמעשה, מקבל החלטה לעבור לנתיב הנגדי מבלי לדעת מה, אם בכלל, ממתין לו שם. העובדה שה הנאשם סטה למסלול הנגדי שעה שמכונית נסעת לפניו מעבירה אל כתפיו הנאשם את הנטול הטקטי להסביר מדוע סטה וכי הסטייה לנתיב הנגדי לא הייתה לצורכי עקיפת הרכב. הנאשם לא עמד בנTEL זה ולא מסר כל הסבר מדוע סטה מנתיבו לעבר הנתיב הנגדי. די בכך כדי להרשיע את הנאשם בעבירה של עקיפה על קו הפרדה רצוף ועקיפה בנתיב לא פניו וכן בעבירה של נהוגה בקלות ראש שגarmaה חבלות של ממש, היינו במקרה שלפני חבלות של ממש לנאשם ולמר דיזוב. ודוק: קביעות אלה נוכנות גם מבלתי לנקט עמדה ביחס לנוכנות טענת המאשימה כי התאונה נגרמה עקב התנgesות האופנו בקטנו או ביחס לטענת ההגנה כי התאונה נגרמה עקב התנgesות האופנו והקטנו, כל אחד לחוד, במכונית אלמוני. במצב דברים זה, והואיל וההכרעה בדבר אופן התנgesותה המדוקיק של התאונה אינה חיונית לצורך קביעת ממצאים בדבר אשמה או חפות בתיק זה, אמנע מלנקוט עמדה בסוגיה.

15. כאמור, לשיטת מומחה התביעה התאונה אירעה תוך התנgesות של האופנו והקטנו זה זהה. לשיטת מומחה ההגנה, התאונה אירעה תוך התנgesות הקטנו והאופנו, כל אחד לחוד, במכונית אלמוני שחלפה במקום. כפי שצווין, לצורך קביעת אשמו או חפותו של הנאשם, אין צורך להזכיר בין חווות הדעת. יחד עם זאת, **ומעביר לנדרש**, ATIICHIS בקשר להווות דעת המומחים בתיק זה. עיון בחווות דעת מומחה התביעה מלמד כי לא נעשה במסגרת ניסיון לקשור בין הנזקים לכלי הרכב השונים לבין התאונה, כמו למשל בדרך של ביצוע התאמת נזקים וכי"ב.

מנגד, חוות דעתו של מומחה ההגנה ביחס לאופן התנgesות התאונה מעוררת קשיים. **ראשית**, חוות הדעת מבוססת רק על צילומי המשטרה. **שנית**, אין עיגון בנסיבות הזרה לקיומה של מכונית אלמוני שהשתתפה באירוע. ספק אם התנgesות **כפולת** במכונית האלמוני לא היה מותיר אחריו שרידים כלשהם; שרידים שעין מימוננות כמו עינו של מומחה התביעה הייתה מأتירת בزيارة התאונה. **שלישית**, חוות הדעת **מניחה** כי מיקומו הסופי של הקטנו נגרם כתוצאה מהדף

התאונה. עם זאת, גם מומחה ההגנה ציין בחקירה נגדית כי לא בחרן אפשרות כי הקטנוע עף באויר בעקבות התאונה. לשאלה בדבר האפשרות להתקיימותו של תרחיש כזה אמר המומחה כי לא בדק תרחיש זה וכי אין ראייה לכך שהאפקנוע היה באויר [עמ. 27 ש' 22-23]. העובדה שモומחה ההגנה לא בחרן תרחישים אפשריים שמידת סבירותם אינה עולה ואין לה נופלת ממידת סבירותו של התרחיש שהוא מציג בחווות דעתו אשר המשותף לכל התרחישים האמורים הוא שאין ראיות לביסוסם, מערערת את הבסיס עליו נשענת חוות דעתו של מומחה ההגנה.

.17. **סוף דבר, לאור כל האמור מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, במעמד הצדדים